

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 42	Utgitt 29 august	1941
	Innhold.	Side
Forordn.	om endring i lov om vrakning av klippfisk og saltfisk	675
»	om forlenget gyldighet av midlert. lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	675
»	om rett for kommuner til å selge m. v. tømmer fra egne skoger	676
»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Budal	676
»	om største tillatte fart for motorkjøretøy på nærmere angitt veistrekning i Lødingen	676
»	om omsetning, rasjonering og behandling av korn og erter fra og hos produsenter	676
»	om bedriftsvern i livsviktige bedrifter	678
»	om regulering av og byggevedtekter for Konnerudveien i Strømsgodset	679
»	om tillegg til politivedtekten for Norderhov	679
»	om opphevelse av kapitlet om offentlige bevertningssteder i politivedtekten for Horten	679
»	om tillegg til politivedtekten for Vadsø	679
»	om endring i reglene om forhåndstrekk av skatt	680
»	om omsetning m. v. av tømmer m. v.	680

Forordning om endring i lov om vrakning av klippfisk og saltfisk av 30 september 1921. 26 juli.

I lov om vrakning av klippfisk og saltfisk av 30 september 1921 skal § 8, 2 ledd, lyde så:

For vrakning av saltfisk betales en avgift av 3 øre pr. vekt (20 kg). For vrakning av klippfisk til forbruk innenlands, eller for fornyet vrakning av klippfisk, betales en avgift av 10 øre pr. vekt (20 kg). Avgiften erlegges av rekvirenten til utstederen av vrakerattesten før attest utferdiges.

Oslo 26 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning om forlenget gyldighet av midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2. 18 aug.

- 18 aug. Midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2 skal gjelde inntil utgangen av 1942.

Oslo 18 august 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n .

R. J. Fuglesang.

- 18 aug. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

I samsvar med § 5 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 bestemmes at k o m m u n e r inntil videre skal ha rett til etter reglene for tilvirkeres salg i lovens §§ 39 og 44 post b å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra sine skoger.

- 18 aug. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Budal herred, Sør-Trøndelag fylke, 10 juli 1941 der det i henhold til lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2 ledd ledd, er bestemt at enhver eier eller besitter av h u n d i Budal herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Dette gjelder ikke hunder som under lovlig jakt, godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

- 19 aug. **Forordning.** (Arbeidsdepartementet.)

I Lødingen herred, Nordland fylke, er på streknin-
gene fra avkjørselen til Ytterstad kullkran—dampskipskaien
og fra denne til Lødingen kirke den største tillatte fart for
motorkjøretøy ikke over 25 km pr. time.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

- 20 aug. **Forordning** om omsetning, rasjonering og be-
handling m. v. av korn og erter fra og
hos produsenter.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi
forskrifter om rasjonering av korn og erter hos produsenter,
herunder kårfolk og andre som får overdratt korn til eget
bruk etter bestemmelsene i § 2.

§ 2. Det er forbudt for produsent av korn og erter å
selge eller på annen måte overdra korn, tørkete erter eller
malingsprodukter av korn og erter til andre enn Statens korn-
forretning eller en av Statens kornforretning godkjent for-
retning.

Unntatt fra forbudet i første ledd er levering av korn 20 aug. og tørkete erter til oppfylling av kår- og forpaktingskontrakter og levering av husholdningsmel og erter til kårfolk og faste arbeidere på gården. For videre overdragelse av korn og erter som er mottatt i samsvar med denne bestemmelse gjelder reglene i 1 ledd.

Kjøp eller annen ervervelse i strid med bestemmelsene i første og annet ledd er forbudt.

§ 3. Statens kornforretning plikter å kjøpe alt korn og alle tørkete erter av norsk avl som blir frembudt til forretningen til salg og som kan brukes til menneskeføde eller til fôr, etter de priser som til enhver tid gjelder for Statens kornforretnings innkjøp av korn fra produsent.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge en produsent innen en bestemt frist å selge en så stor del av kornavlingen som direktoratet bestemmer. Ved salget skal gjelde den samme pris som er nevnt i § 3.

§ 5. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om utmaling og behandling av kornet på møllene og kan pålegge møllene å utføre den omsetning og regnskapsførsel som er nødvendig for å gjennomføre rasjonering av korn og erter.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og forskrifter som er gitt i medhold av den.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning og av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 8. Samtidig med ikrafttreddelsen av denne forordning oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser av 26 april 1940, jfr. Forsyningsdepartementets forordning av 21 oktober 1940, for så vidt angår leiemaling av hvete og rug.

Administrasjonsrådets bestemmelser av 3 september 1940 og Forsyningsdepartementets forskrifter av 7 september 1940 om rasjonering og omsetning av korn og tørkete erter hos produsent gjelder fortsatt for korn og erter fra høsten 1940 og tidligere år, dog ikke ut over 20 september 1941.

Oslo 20 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

21 aug. **Forordning** om bedriftsvern i livsviktige bedrifter.

§ 1. Alle livsviktige bedrifter og lagere plikter straks å opprette et bedriftsvern til sikring mot uhell eller sabotasje og følgene herav.

§ 2. Med livsviktige bedrifter og lager mener denne forordning alle større bedrifter i og lager av varer fabrikkert i: Næringsmiddelindustrien (kjøleanlegg, møller, kornsiloer, bedrifter til foredling eller fremstilling av fisk, fiskemel, hermetikk, fette, margarin m. v.) såpefabrikker, garverier, lærfabrikker, skofabrikker, ull- og bomullsfabrikker, tekstilfabrikker, lager av bastfiber, fabrikker til trosse- og taufremstilling, gummivarefabrikker, trevarefabrikker og treforedlingsindustri, cellulosefiberfabrikker, papirfabrikker, kjemiske fabrikker, kaseinfabrikker, sementfabrikker, kvelstofffabrikker, ammunisjons- og kruttfabrikker, kraftverker, elektrotekniske fabrikker, mineraloljelagere, kullgruver, metallverker, stålverk og verktøyfabrikker, motor- og flyreparasjonsverksteder og skipsverfter.

I tvilstilfelle avgjør fylkesmannen om bedrift eller lager er å anse som livsviktig etter denne forordning.

§ 3. Bedriftsvernet tilpasses vedkommende bedrifts eller lagers art og størrelse.

Under bedriftslederens ansvar må bedriftsvernet minst bestå av følgende personer, som om mulig tas ut blant de i bedriften ansatte:

1. En fagmann (helst en faglig leder som organiserer bedriftsvernet i enkelthetene og leder det) som bedriftsvernsleder med hjelpere og stedfortreder.
2. Et nødmannskap til å gjennomføre nøddrift.
3. Et mannskap til brannvakt og sanitetstjeneste, for så vidt sånt ikke allerede er opprettet som ledd i bedriftens luftvern.
4. Så vidt mulig portvakt, telefonvakt og patruljerende vakt.

Fylkesmannen kan gi tillatelse til at bedriftslederens og bedriftsvernlederens oppgaver ved mellomstore bedrifter varetas av én mann.

I særlige tilfelle kan Innenriksdepartementet pålegge en bedrift å innsette en bedriftsvernleder som det utpeker.

§ 4.

1. Den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å opprette bedriftsvern i samsvar med denne forordning, straffes med bøter fra kr. 50 til kr. 50 000. Bot kan ilegges så vel bedrift (lager) som vedkommende leder personlig.
2. Bedriftsleder i særlig livsviktig bedrift (lager) som forsettlig understøtter sabotasjehandlinger eller som etter

at han er blitt kjent med slike, ikke straks foretar undersøkelse og egnede motforanstaltninger, straffes med fengsel ikke under 2 år. 21 aug.

3. Ved siden herav kan ilegges en formuesstraff på inntil det dobbelte av skadens størrelse, dog uten hensyn til skadens størrelse inntil en million kroner.

4. Den som av uaktsomhet medvirker til sabotasje, straffes med bøter, i grovere tilfelle med fengsel.

§ 5. Innenriksdepartementet, eller den det bestemmer, utferdiger nærmere forskrifter til gjennomføring av denne forordning.

Oslo 21 august 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

21 aug.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Skoger herred, Vestfold fylke, 8 juli 1941 om regulering av Konnerudveien m. v. i Strømsgodset.

Samtidig stadfestes vedtekter i tilknytning til denne regulering.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen med tilbaketrukne bygge- linjer.

2. På de spissvinklede hjørnetomter ved gatekryssene betegnet med 1—5 på planen må det mellom bebyggelsen og gatekryss ikke anbringes gjerde eller beplantning som hindrer utsikten.

Forordning. (Politidepartementet.)

22 aug.

Herved stadfestes vedtak av Norderhov herredsting, Buskerud fylke, 12 august 1941 om tillegg til § 4 i politivedtekten som gis et nytt 4 ledd sålydende:

I tiden 1 oktober til 1 april må barn under 16 år ikke ferdes ute på offentlig vei eller andre offentlige steder etter kl. 20 uten i følge med foreldre eller foresatte.

Forordning. (Politidepartementet.)

22 aug.

Herved stadfestes vedtak av Horten byting 5 mai 1941 hvorved kap. 8 «Om offentlige bevertnings- steder» i politivedtekten for Horten oppheves.

Forordning. (Politidepartementet.)

22 aug.

Herved stadfestes vedtak av Vadsø byting 4 februar 1941 om tillegg til politivedtekten § 1 som gis et nytt 3 ledd sålydende:

22 aug. Barn under 16 år må ikke ferdes på gate eller annet offentlig sted uten i følge med foreldre eller foresatte etter kl. 20 i tiden fra og med 1 september til og med 14 mai, og i den øvrige del av året ikke etter kl. 22. Politiet kan i spesielle tilfelle dispensere fra denne bestemmelse.

25 aug. **Forordning.** (Finans- og tolldepartementet.)

Endring i reglene om forhåndstrekk av skatt av 10 september 1940.

Reglenes § 5 skal heretter lyde så:

§ 5. Arbeidsgiveren sender alltid særskilt oppgjør for de beløp som er trukket i henhold til pålegg om forhåndstrekk.

Skatteoppkreveren inntektsfører forhåndstrekket på en særskilt depositokonto. Det skal angis hvilket skatteår trekket gjelder. Beløpene blir med høyst en måneds mellomrom å innsette i bank. Kommunen er ikke berettiget til å bruke av disse midler før begynnelsen av det budsjettår som den endelige skatt utlignes for.

Når årets ligning er foretatt blir de skattebeløp som er trukket for vedkommende skatteår, å fordele mellom staten og kommunen til dekning av de ilignede skatter, jfr. § 6 (forordning av 18 juli 1941). Er det inntrukne beløp ikke tilstrekkelig til å gi full dekning av skattene, skal det fordeles med $\frac{1}{4}$ til staten til dekning av statsskatten og $\frac{3}{4}$ til kommunen til dekning av kommuneskatt og alderstrygdavgift for vedkommende år, men ikke i noe tilfelle med mer enn det beløp vedkommende skyldige skatter utgjør.

Den rabatt som er godskrevet skattyteren, jfr. § 6, og de omkostninger som er påløpt ved trekket, fordeles samtidig med $\frac{1}{4}$ på staten og $\frac{3}{4}$ på kommunen.

Beløp som tilfaller staten skal snarest mulig sendes over til statens skatteoppkrever i vedkommende distrikt.

Viser det seg at lønnstakeren blir skattepliktig for vedkommende skatteår i et annet distrikt enn det hvor trekket er inngått, skal de trukne beløp, i tilfelle med tillegg av renter som nevnt i denne paragrafs siste ledd, snarest mulig sendes over til skatteoppkreveren i denne kommune.

Skal trekkbeløp vedkommende en lønnstaker overføres fra en kommune til staten eller til en annen kommune, har staten eller den annen kommune som mottar beløpet også krav på de renter som er påløpet for tiden etter utgangen av inntektsåret.

26 aug. **Forordning om omsetning m. v. av tømmer m. v.**

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars

forordning av 28 september 1940 § 3, 2 avsnitt, fastsettes 26 aug. følgende:

§ 1. Sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning bestemmer fordelingen av årets samlede tømmerkvantum.

§ 2. Ved all omsetning av tømmer av gran og furu, herunder også spesialtømmer, kubb og props skal opprettes skriftlige kontrakter. Disse kontrakter transporteres til en tømmeralsforening tilsluttet Norges skogeierforbund til godkjenning og fordeling. Dette gjelder også for alt salg på rot og ved videresalg.

Ovennevnte kontrakter skal innsendes straks de er inngått.

Foranstående bestemmelser omfatter ikke brenneved.

Det er forbudt å medvirke til oppfyllelse av kontrakt som ikke er godkjent.

§ 3. Bestemmelsene i § 2 kommer ikke til anvendelse på:

1. Import eller eksport av tømmer.
2. Levering av tømmer fra skog som tilhører staten eller blir forvaltet av statens skogvesen.
3. Levering av tømmer fra almenning til dekning av de bruksberettigede eiendommers behov.

§ 4. Sentralkontoret bestemmer hvor meget tømmer fra egen skog av det slag som er nevnt i § 2, første ledd, en bedrift, skogeier eller bruker av skog selv kan foredle utenom husbehovsvirke.

Det samme gjelder overføring av tømmer som nevnt i § 2, første ledd, fra en del av en bedrift til en annen del innen samme bedrift.

Sentralkontoret kan gi bestemmelser om leiehøvling og leieskur.

Sentralkontoret kan fastsette hvilke mengder tømmer som kan avgis fra almenning til de bruksberettigede.

§ 5. Sentralkontoret kan fastsette en avgift av omsetning som er omhandlet i § 2 og av forbruk som er nevnt i § 4, og gi nærmere bestemmelser om innkreving av avgiften og dens anvendelse. Avgiften kan om nødvendig innkreves ved utpanting.

§ 6. Salgsforeninger som nevnt i § 2, første ledd, utfører sin i nevnte paragraf omhandlede virksomhet under kontroll av Sentralkontoret. Sentralkontoret kan selv ta avgjørelsen i saker som etter § 2 hører under salgsforeningene.

Sentralkontoret utferdiger de forskrifter som er nødvendige til gjennomføring av denne forordning.

§ 7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning, eller bestemmelser som blir gitt i medhold av den,

26 aug. straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes medvirkning. Forsøk er straffbart.

§ 8. Sentralkontoret kan unnta enkelte fylker, eller del av fylke, fra bestemmelsene i denne forordning.

Oslo 26 august 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.